

Комюніке Президента Асоціації Нащадків Українських Добровольців Закордонного Легіону (ADVULE)

Кілька тисяч українських емігрантів вступили до Закордонного Легіону у перші місяці Другої світової війни. Насправді вони прибули у чужу сторону на прохання Франції, щоб працювати на фермах, шахтах та у чорній металургії. На той час Західна Україна опинилася під окупацією Польщі. Внаслідок захоплення цієї країни Німеччиною першого вересня 1939 року, посол Польщі у Франції звернувся за

допомогою до своїх співвітчизників, проживаючих на території Франції. Саме в Коеткидані генерал Сікорський організував мобілізацію своїх військ. Це рішення схвилювало чимало українських громадян, що, як і польське населення, не бажали надягати на себе форму окупантської країни. Не втрачаючи часу, керівники українських асоціацій почали вести плідні переговори з французьким урядом, у результаті яких більше, ніж 5000 українців, змогли за кілька тижнів приєднатися до Закордонного Французького Легіону. Потрібно також наголосити на тому, що відразу після проголошення війни українці вступили до лав двох зведених полків іноземних добровольців Закордонного Легіону на індивідуальних основах.

Вони взяли участь у травні-червні 1940 року у битвах у Фландрах, під Седаном, на Сені, Марні, Луарі і Соані. Сотні убитих і важкопоранених лишаються на полях бою. Чимало борців потрапляють до німецьких в'язниць. На прохання маршала Питена французька кампанія закінчиться примиренням 22 червня 1940 року. Українські добровольці, що приймали активну участь у Закордонному Легіоні, отримують таким чином наказ про демобілізацію.

Цього ж вечора 900 з них згуртуються у Пеї Декс-ан-Прованс, щоб отримати їхні документи про розпуск війська. У Пейні, у Гаренському лісі, вони викарбують на скелі тризуб, національний символ незалежної України, а також інші написи українською та французькою мовами.

Гаренська скеля віднайдена у 2006 році. Як не дивно, вона до цих пір зберегла сліди легіонерів, що перетнули ці місця улітку 1940 року. За ініціативою президента Спільки французів українського походження і завдяки спільним зусиллям муніципалітету міста Пейні і Закордонного Легіону, дорога, що веде до Скелі, була названою 30 червня 2007 року Шляхом українських волонтерів. Дошку пошани встановлено у 2008 році. Відтоді другого листопада Закордонний Легіон віддає честь полеглим у бою легіонерам під час церемонії, яка об'єднує військових і цивільних поважних осіб з нащадками українських легіонерів.

Аннік Білобран-Денат
annickbilobran.advule@gmail.com

